

Brzy po vzniku protektorátu byli luhačovičtí Romové podrobni hromadným soupisům, v roce 1939 a v roce 1942. Vzhledem ke způsobu svého života byli, na rozdíl od mnohých jiných Romů, kteří byli internováni v cikánských táborech, prozatím ponecháni na svobodě. 15. března 1943 byli všichni shromážděni v místní sokolovně, kde byli zbaveni dokladů a některých svršků. Druhý den ráno je čekal převoz do Fuchsova dvora v Uherském Brodě a odtud byli transportováni do Osvětimi II – Březinka. Jen hrstka z nich byla z transportu vyjmuta. Po návratu do Luhačovic však našli svá obydlí zpustošená, jejich majetek byl zabaven a rozprodán ve veřejné dražbě, obydlí rozebrána „dobrovolníky“. I tito Romové však byli na nátlak německé kriminální policie později transportováni do Osvětimi.